

Letnik 1917.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos CLXIII. — Izdan in razposlan 11. dne septembra 1917.

Vsebina: Št. 373. Izvršitveni predpis k V. poglavju zakona z dne 25. oktobra 1896. l. o neposrednjih osebnih davkih, oziraje se na izpremembe, ukrenjene z zakonom z dne 23. januarja 1914. l. (novela o osebnih davkih) in s členom III cesarskega ukaza z dne 16. marca 1917. l.

373.

Izvršitveni predpis

k V. poglavju zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220) o neposrednjih osebnih davkih, oziraje se na izpremembe, ukrenjene z zakonom z dne 23. januarja 1914. l. (drž. zak. št. 13) (novela o osebnih davkih) in s členom III cesarskega ukaza z dne 16. marca 1917. l. (drž. zak. št. 124).

Kazenska določila.

(Razglašeno z razpisom finančnega ministrstva z dne 4. septembra 1917. l.)

Izvršuje cesarski ukaz z dne 16. marca 1917. l. (drž. zak. št. 124) se z razpisom finančnega ministrstva z dne 18. marca 1914. l. (drž. zak. št. 63) razglašeni izvršitveni predpis k V. poglavju (kazenska določila) zakona o osebnih davkih z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220) deloma izpreminja, oziroma dopolnjuje in naj se z veljavnostjo od dne razglasitve prej omenjenega cesarskega ukaza, to je od 22. dne marca 1917. l. uporablja v besedilu, ki sledi dalje spodaj (člen 1 do 20).

Tukaj omenjena določila člena III cesarskega ukaza in za njegovo izvrševanje ukrenjene

zaukaze pa je uporabljati le na kazniva dejanja in opustitve, ki se storé po času, oznamenjem v sprednjem odstavku (člen IV, odstavek 2, cesarskega ukaza).

I. oddelek.

Kazniva dejanja in kazni.

Člen 1.

Uvod.

V V. poglavju zakona o osebnih davkih in v členu III cesarskega ukaza z dne 16. marca 1917. l. (drž. zak. št. 124) (cesarski ukaz, člen III) obsežena določila se nanašajo na vse v zakonu o osebnih davkih uravnane davke, to je na občo pridobnino in pridobnino od podjetij, zavezanih javnemu dajanju računov (vštevši pridobnino družb z omejeno zavezo; zakon z dne 6. marca 1906. l. [drž. zak. št. 58]), potem na rentnino, dohodnino in plačarino ter na davščino od tantijem (člen III novele o osebnih davkih z dne 23. januarja 1914. l. [drž. zak. št. 13]) in na davek od vojnih dobičkov (cesarski ukaz z dne 16. aprila 1916. l. [drž. zak. št. 103]).

Kazniva dejanja je razlikovati:

a) v taka, o katerih odločajo redna sodišča (§§ 242, 246, 248);

b) v taka, o katerih pristoji odločba davčnim oblastvom (§§ 239, 240, 243, 247 in 249; cesarski ukaz, člen III, § 1, odstavek 1 in 3, in §§ 2 in 3; §§ 14 in 26 cesarskega ukaza z dne 16. aprila 1916. l. [drž. zak. št. 103] o davku od vojnih dobičkov in člen 31, št. 2 in 3 izvršitvenega ukaza z dne 8. avgusta 1916. l. [drž. zak. št. 247]);

c) v opustilve, katerim so zapretene kazni zaradi nereda (§ 250; § 279, odstavek 2).

Člen 2.

Kazniva dejanja, katera kaznujejo redna kazenska sodišča.

(§§ 242, 246, 248.)

1. V § 242 oznamnjene nepravice navedbe in v § 248 pod kaznijo prepovedana odreka ali zabramba vstopa v obrtne prostore in njih ogleda ter ogleda obratnih naprav in zalog so kazniva dejanja, ki jih morajo sodišča na prošnjo organov državnega pravdnštva preganjati uradoma. Finančnim oblastvom, ki zapazijo taka kazniva dejanja, pristoji samo naznaniti jih.

2. Priče, izvedence in pojasnilnike je primerno opozoriti na odgovornost, ki jim je naložena po § 242.

3. V § 246 omenjeni prekršek dolžnosti v tajnosti imeti in zloraba davčnih vpisnikov je kaznivo dejanje, ki se preganja samo na predlog vlade, prizadetega davčnega zavezanca ali katerega komisijskega uda.

4. Staviti kazenski predlog v imenu vlade, v to se pooblaščajo finančna deželna oblastva.

5. Tako pri kazenskih ovadbah, kakor pr kazenskem predlogu si morajo oblastva tudi misliti, da je sicer po eni strani njih dolžnost zadobiti zakonu veljavo, da pa je po drugi strani ovadbe, oziroma kazenske predloge staviti samo ob najni sumnji.

Pri primerih, oznamjenih v § 242, je skrbeti tudi za to, da se ne naznanjajo morda enostransko samo kazenska dejanja, storjena na škodo erarju.

V dvomljivih primerih si je izprositi ukazilo višjih oblastev.

Člen 3.

Davčnim oblastvom v odločbo odkazana kazniva dejanja.

(§§ 239, 240, 243, 247 in 249; cesarski ukaz, člen III, § 1, odstavek 1 in 3, in §§ 2 in 3; §§ 14 in 26 cesarskega ukaza z dne 16. aprila 1916. l. [drž. zak. št. 103] o davku od vojnih dobičkov in člen 31, št. 2 in 3 izvršitvenega ukaza z dne 8. avgusta 1916. l. [drž. zak. št. 247]).

I. Kazniva dejanja, gledé katerih pristoji izrek kazenskih razsodeb, davčnim oblastvom, so:

1. Prikrajšba davka (§§ 239, 240; cesarski ukaz, člen III, § 3);

2. zatajba davka (§ 243; cesarski ukaz, člen III, § 3; § 14 cesarskega ukaza z dne 16. aprila 1916. l. [drž. zak. št. 103] o davku od vojnih dobičkov in člen 31, številka 2 izvršitvenega ukaza z dne 8. avgusta 1916. l. [drž. zak. št. 247]);

3. nemarna nevarnost za davek (cesarski ukaz, člen III, § 1, odstavek 1);

4. nevarnost za pobiranje davka od vojnih dobičkov (§ 26 cesarskega ukaza z dne 16. aprila 1916. l. [drž. zak. št. 103] o davku od vojnih dobičkov in člen 31, številka 3 izvršitvenega ukaza z dne 8. avgusta 1916. l. [drž. zak. št. 247]);

5. Neredi (cesarski ukaz, člen III, § 1, odstavek 3);

6. vedoma neresnično pojasnilo o hišnih prebivalcih (§ 247);

7. če se kdo brani prevzeti posle kakor komisijski ud ali takega namestnik, ali če nepravilno izostanejo ti poslovalci od komisijških sej (§ 249).

II. Odločbi davčnega oblastva v razsojevalnem senatu (primerjaj člen 7, III) so pridržani pod sprednjo točko I, številka 1 in 2, omenjeni davčni pregreški po naslednjih pogojih (kvalifikovani primeri):

1. Ako znesek, za katerega se je prikrajšal državni davek (vštevši vojni priklad) ali se je postavil prikrajšbi (prikratbeni znesek), presega

šeststo kron; zneske, ki se nanašajo na več let ali več davčnih vrst, je sešteti (cesarski ukaz, člen III, § 2, odstavek 1, številka 1).

Ne gledé na zatajbo najemnine po patentu o davku od poslopij z dne 23. februarja 1820. l., gledé katere se izdadó posebni zaukazi, prideta ob poizvedbi tukaj merodajnega prikratbenega zneska razen osebnih davkov v poštev davščina od tantijem in davek od vojnih dobičkov.

Seštevanje pa je dopustno le toliko, kolikor je prikratbene zneske dognati z isto razsodbo. Zatorej se bo treba že ob uvedbi postopanja skrbno ozirati na določilo o ravnanju z več pregreški, ki pridejo skupaj (člen 7, II, številka 4, odstavek 1), ako obstaja sum kvalifikovanega preišljenega pregreška. Na določilo člena 4, b, številka 2, odstavek 2, v zvezi s členom 7, II, številka 4, odstavek 2, se opozarja.

2. Ako je dan povratek h kaznivemu dejanju v zmislu cesarskega ukaza, člen III, § 2, odstavek 1, številka 2, to se pravi, ako je bil obdolženec že obsojen zaradi pregreška, omenjenega v začetku te točke (II), ali zaradi zatajbe najemnine v začetku člena III, § 2 cesarskega ukaza oznamenjene vrste in se pred pretekom petih let izza obsodbe vnovič zakrivi enega teh dejanj.

Člen 4.

Kazni.

a) Denarne kazni.

1. Izvzemši kvalifikovane preišljene pregreške, se more v vseh kazenskih primerih, ki so odkazani davčnemu oblastvu v odločbo, naložiti le denarna kazen.

2. Denarne kazni za davčno prikrajšbo in davčno zatajbo (primerjaj cesarski ukaz, člen III, § 3, odstavek 2) so v §§ 241 in 244 ustanovljene z mnogoternikom prikrajšanega davka, oziroma prikrajšbi izpostavljenega davka, eventualno po njega verojetni izmeri, in to z najmanjšim in največjim zneskom mnogoternika, ki ga je uporabljati pri kaznovanju. Pri tem so razmerno brez-pomembne zaokrožbe kazenskega zneska na zdlaj dopustne.

3. V §§ 241 in 244 ustanovljeno kazensko izmero je uporabljati tudi na nemarno nevarnost

za davek (člen 3, I, številka 3). Odmerjaje kazen, pa se je ozirati na manjšo kaznivost v razmerju k preišljenemu davčnemu pregrešku po stopnji krivde. Pri tem se more seči tudi pod zakonito najmanjšo izmero kazni do njene polovice (cesarski ukaz, člen III, § 1, odstavek 2).

4. V vseh ostalih primerih (§§ 247 in 249; cesarski ukaz, člen III, § 1, odstavek 3; § 26 cesarskega ukaza z dne 16. aprila 1916. l. [drž. zak. št. 103] o davku od vojnih dobičkov in člen 31, številka 3 izvršitvenega ukaza z dne 8. avgusta 1916. l. [drž. zak. št. 247]) je ustanovljen le po en največji znesek kazni; najmanjša mera sicer zakonito ni določena, toda pod znesek 2 K praviloma ni segati.

b) Zaporne kazni; objava razsodbe.

1. Zaradi kvalifikovanega preišljenega pregreška se more poleg denarne kazni, zapretene v §§ 241, oziroma 244, naložiti zaporna kazen (cesarski ukaz, člen III, § 2, uvod in § 3, odstavek 2).

Poleg zaporne kazni se more v primerih člena III, § 2 cesarskega ukaza razsoditi tudi na to, da se po enkrat objavi razsodba v enem ali v več listih na obsojenčeve stroške.

2. Zaporno kazen je naložiti v izmeri od enega dne do treh mesecev; na zapor do enega leta se more razsoditi, ako presega znesek prikratbe (člen 3, II, številka 1) pettisoč kron (cesarski ukaz, člen III, § 2, odstavek 2). Kazenski postavek je določiti enotno, ako pride skupaj več pregreškov, ki jih je kaznovati hkratu (primerjaj člen 7, II, številka 4), in ne sme presegati dopustne najvišje izmere.

Ker se po členu 7, II, številka 4, odstavek 2, ne smejo združiti pregreški osebnih davkov (člen 3, I, številka 1 in 2) z zatajbami najemnine, in je torej o teh dveh vrstah davčnih pregreškov razsojati ločeno, je treba, ako pridejo kvalifikovani pregreški osebnih davkov skupaj s kvalifikovanimi zatajbami najemnine, v razsodbi, ki se izreče pozneje, določujé zaporno kazen gledati na to, da zaporni kazni obeh razsodb skupaj ne smeta presegati zakonite najvišje izmere.

c) Odmera kazni.

Ustanavlja je kazni v zakonitih mejah, se je ozirati na kakovost posrednega primera, na

važnost prestopka, na inero izraženega hudobnega namena ali nemarnosti (primerjaj cesarski ukaz, člen III, § 1, odstavek 2) kaznivčeve, ter na druge olajšujoče, oziroma otežilne okolnosti. Zato je zlasti v primerih prikrajšbe davka po § 239 (cesarski ukaz, člen III, § 3, odstavek 1) razločevati, ali gre za dohodke, o katerih ni gledé številke nikakega dvoma, kakor na primer obresti, dividende, rente itd. ali pa za take dohodke, ki jih more tudi davčni zavezanec sam dognati le približno. Tudi okolnosti, ali se je davek res prikrajšal ali je bil prikrajšbi samo izpostavljen, bo v tem oziru prisojati pomen. Poleg večje ali manjše pripravnosti navedb, ki jih je podal ali opustil davčni zavezanec, premotiti davčne organe, se bo v vsakem primeru ozirati tudi na osebne razmere kaznivega, zlasti na njegove rodbinske in imovinske razmere. Povračljive osebe bo treba, kolikor se ni povratek primerno vpošteval že z naložbo zaporne kazni, ob sicer enakih razmerah kaznovati strožje nego osebe, ki zapadejo kazni prvič.

Pri kvalifikovanih davčnih pregreških (člen 3, II) bo treba uvaževati, da mora uporaba zaporne kazni in v še večji meri njene v cesarskem ukazu, člen III, § 2, odstavek 3, določene stranske kazni po stvari ostati omejena na tiste primere, v katerih izdatno prevladujejo otežilne okolnosti in naložba denarne kazni same ne daje upanja, da se doseže namen kazni.

d) Nadomestne kazni.

1. Ako je denarna kazen, ki je naložena zaradi davčne prikrajšbe ali davčne zatajbe, potem zaradi nemarne nevarnosti za davek, docela ali deloma neizterljiva, naj stopi na njeno mesto za nadomestno kazen zapor od enega dne do šest mesecev (cesarski ukaz, člen III, § 4, odstavek 1).

To določilo je v nasprotju k' določili cesarskega ukaza, člen III, § 2, odstavek 1, obvezno, to se pravi, ako so dani zakoniti pogoji, ga je uporabljati brezpogojno, torej zlasti tudi tedaj, ako se zaradi istega pregreška neposrednje naloži zaporna kazen.

2. Izmero nadomestne kazni je določiti po stopnji krivde in po imovinskih razmerah, razmerah dohodkov in drugih osebnih razmerah obsejenca in jo izreči v kazenski rzsodbi (cesarski ukaz, člen III, § 4, odstavek 2). Zgoraj pod b, številka 2, odstavek 1, zadnji stavek, in odstavek 2, obsežene zaukaze o enotni določitvi in

o najvišji izmeri zaporne kazni, ako pride skupaj več pregreškov, je uporabljati zmislju primerno tudi na nadomestno kazen.

3. V rzsodbi je določiti le skupno dobo nadomestne kazni. Ako je denarna kazen deloma neizterljiva, pa je izvršiti nadomestno kazen le v tisti izmeri, ki razmerno ustreza neizterljivemu delnemu znesku v primeri s skupnim zneskom. Ako se ta izmera ne dá določiti v celih dnevih, je večje ostanke nego pol dneva zaokrožiti na dvanajst ur, manjše pa zanemarjati.

Nadomestna kazen se mora skrajšati v zmislju sprednjega določila tudi še med izvrševanjem, ako se dodatno vplača tisti delni znesek denarne kazni, ki razmerno ustreza vsakočasno ne izvršenemu delu nadomestne kazni.

Z omejitvijo na ta delni znesek in, ako se primerno skrajša zapor, se more izterjati denarna kazen tudi proti obsojenčevi volji, ako se šele dodatno pokaže izterljivost.

Po tem potrebne odredbe naj brez odloga ukrene pristojno kazensko oblastvo I. stopnje.

Člen 5.

Opustitve, katerim so zapretene kazni zaradi nereda.

(§ 250, § 279, odstavek 2.)

1. Kaznivost opustitev, ki jih je kaznovati s kaznimi zavoljo nereda, je odvisna od izrečnega poziva, naj se zahtevano dejanje opravi v primernem roku, ter od tega, da je v tem pozivu zapretna kazen zavoljo nereda, ki jo je določiti po znesku.

2. Da se more kazen zaradi nereda zapretiti veljavno, v to je potrebuo, da se je smel nalog ali poziv na podstavi zakona dati davčnemu zavezancu (pooblaščenecu, naznanilnemu zavezancu), pojasnilniku ali izvedencem.

V koliko se morejo odreči pojasnila, je določeno v § 269. (Izvršitveni predpis k VI. poglavju, člen 6.)

3. V § 250, odstavek 2, omenjeni primeri, v katerih se v zakonu izrečno pridržuje pravica davčnega oblastva, davčne komisije in predsednika

nalagati kazni zavoljo nereda, so primeri, kadar se zanemarijo pozivi:

- a) za vložbo pridobninske izjave za občo pridobnino (§ 42),
- b) za vložbo priznanice ali drugačnih pomočkov za odmero pridobnine od podjetja, zavezanega javnemu dajanju računov (§ 112),
- c) za vložbo priznanice ali drugačnih pomočkov za odmero rentnine (§ 142),
- d) za vložbo priznanice za dohodnino (§§ 205 in 209),
- e) za dovolitev vpogleda v knjige (§§ 272 do 276) ter primeri, da se odreče vpogled v knjige ali da se odrečejo pojasnila, ki so v zvezi z vpogledom, v priredbenem postopanju in postopanju pravnih pomočkov o prireditvi (§ 279, odstavek 2).

V primerih, navedenih pod a--d, more nastopiti, ako so izpolnjeni zakoniti pogoji, tudi kaznovanje zaradi davčne zatajbe, nemarne nevarnosti za davek ali nerednosti, oznamenjene v členu III, § 1, odstavek 3 cesarskega ukaza (primerjaj tudi člen 30, številka 1 izvršitvenega predpisa k IV. poglavju).

4. Z zapretitvijo kazni zavoljo nereda pa se morejo zvezati tudi drugi nalogi ali pozivi, kolikor so osnovani v zakonu. Dovolitev vpogleda v knjige pa se ne sme izsiliti v kazenskem postopanju.

5. Izrečni poziv je izdati praviloma pismeno. Kadar se pa tak poziv zdi potreben ob zasliševanju davčnih zavezancev (pooblaščenec, naznamilnih zavezancev), pojasnilnikov ali izvedencev, se sme zapreti kazni ustno ter je zapretilo zaobeležiti v zapisniku. Tudi v tem primeru je dodeliti primeren rok za opravo zahtevanega dejanja.

Člen 6

Izključitev kazni in zastaranje.

(§§ 245, 251 do 254.)

1. Pri davčni prikrajšbi in davčni zatajbi, storjeni s pripomočjo (člen 3, I, številka 1 in 2) je skrbno gledati na določila o prostosti kazni zaradi tega, ker je bil obdolženec prisiljen zaradi gospodarske odvisnosti (cesarski ukaz, člen III, § 3, odstavek 3).

2. Na določila zakona o prestanku kaznivosti zaradi dejanskega kesanja (§ 245), potem o zastaranju (§§ 251 do 254) je paziti davčnim oblastvom uradoma.

3. V § 254 omenjena določila občega kazenskega zakona, po katerih analogiji je presojati, v koliko se pretrga (prekine) zastaranje s tem, da se prične kazensko preganjanje, so obsežena v § 531 občega kazenskega zakona; ta določila se glasé:

„Zastaranje se (torej) pretrga, ako se zoper storilca kot obdolženca izdá povabilo, privodno ali zaporno povelje, ali ako je bil on kot tak že zaslišán ali prijet ali pa preganjan s potiro ali z iskalnimi listi.“

Tamkaj omenjenih primerov izdaje privodnega ali zapornega povelja ali iskalnega lista, potem preganjanja s potiro ter prijete ni v kazenskih primerih, odkazanih v rzsodbo davčnim oblastvom. Zatorej ne ostane drugega, nego samo, da se je povabil in zaslišal obdolženec.

3. Kratkost v § 253 ustanovljenega roka za zastaranje pravice pobirati kazni, naložene v zmyslu §§ 249 in 250 (§ 279, odstavek 2) nalaga vsem udeleženim organom dolžnost, hitro rešiti opravila, ki se tičejo pobiranja teh kazni.

II. oddelek.

Pristojnost in postopanje.

a) Razsojajoča oblastva.

Člen 7.

Za izrek kazenske rzsodbe na prvi stopnji poklicana oblastva in organi.

(§ 256 in cesarski ukaz, člen III, § 5.)

1. Postopanje gledé kaznivih dejanj, oznamenjenih v §§ 242, 246 in 248, je naloženo rednim sodiščem, pristojnim za pregreške, oziroma prestopke.

Za osebe, ki so pod vojaško sodno oblastjo v kazenskih stvareh, velja vojaško sodišče za pristojno redno sodišče.

II. 1. Kazenske rzsodbe gledé kaznivih dejanj, oznamenjenih v §§ 239, 240 in 243

(cesarski ukaz, člen III, § 3. odstavek 1), potem v členu III, § 1, odstavek 1 in 3, in v § 247, izreka davčno oblastvo prve stopnje, ki je pristojno glede dotične davčne vrste.

- a) Za to davčno oblastvo je glede prikrajšbe in zatajbe davka, ter glede nemarne nevarnosti za davek in nerednosti, izvzeši v § 240 oznamenjeni primer, šteti tisto, katero bi bilo poklicano izdati plačilni nalog glede davka, spravljenega v nevarnost prikrajšbe.
- b) V primeru § 240 je za izrek kazenske razsodbe pristojno tisto davčno oblastvo, katero je pristojno za sprejemanje naznanil (izvršitveni predpis k IV. poglavju, člen 40, št. 4).
- c) V primeru § 247 izreče kazensko razsodbo tisto davčno oblastvo, ki je pristojno za priredbo dohodnine prebivalcev dotične hiše.

2. Finančni minister lahko združi več davčnih priredbenih okrajev v en davčni kazenski okraj in določi za izvrševanje kazenskih preiskav in izrekanje kazenskih rozsodb glede kaznivih dejanj, oznamenjenih v §§ 239, 240, 243 (cesarski ukaz, člen III, §§ 1 in 3) in 247, za ta celi okraj eno samo izmed davčnih oblastev, ki so v njem. Finančna deželna oblastva lahko stavijo predloge o tem.

3. Nadalje se lahko, pridružuje zaukaz pod naslednjo številko 4, odstavek 4, iz važnih razlogov, tako zlasti ako je istega kaznivega dejanja obdolženih več obdolžencev ali ako je isti obdolženec obdolžen več kaznivih dejanj (primerjaj številko 4), ki bi osnovala različne krajevne pristojnosti, ali ako je to morda potrebo iz ozira na obstoječo pristranost, delegira tudi drugo davčno oblastvo prve stopnje, da izvrši kazensko razpravo in izreče kazensko sodbo. Delegira se lahko tako na prošnjo obdolženčeve kakor tudi uradoma. Za delegiranje v okolišju finančnega deželnega oblastva se pooblašča to oblastvo; zoper njegovo odločbo je obdolžencu odprt rekurz na finančno ministrstvo. O delegiranju davčnega oblastva v okolišju drugega finančnega deželnega oblastva odloči finančno ministrstvo.

Ako je o kazenskem primeru razsoditi v razsojevalnem senatu (primerjaj točko III. tega člena in člen 8, številka 3), je delegirati zaradi pristranosti le tedaj, ako se pristranski ud senata ne more nadomestiti z njegovim namestnikom.

4. Kolikor ne gre za kazni zaradi nerada po § 250 (§ 279, odstavek 2) ali za pregrešek po

§§ 247 in 249, je raztegniti kazensko postopanje vsakočasno na vse pregreške, katerih je obdolženec in ki jih je kaznovati po V. poglavju zakona o osebnih davkih ali po členu III cesarskega ukaza, in ga skleniti s skupno razsodbo.

Zatajbe najemnin se ne smejo združiti z drugimi vrstami spredaj oznamenjenih kazenskih stvari.

Ako se uvede preiskava, se bode moralo davčno oblastvo — eventualno s poprašanjem pri soudeleženih oblastvih — prepričati, ali ni obdolženec obdolžen še drugega pregreška nego tistega, ki je povzročil preiskavo, in ali ni prejšnjih kazni, ki osnujejo kvalifikacijo za povratek v kaznivo dejanje (člen 3, II, številka 2).

Ako je za zasledovanje pregreškov krajno pristojnih več davčnih oblastev, je predlagati delegiranje v zmislu sprednje številke 3.

III. 1. V primerih kvalifikovanih premišljenih pregreškov (člen 3, II) naj izreče razsodbo davčno oblastvo v razsojevalnem senatu treh udov, ki je sestavljen po naslednji številki 2.

V tem senatu je razsojati tudi o kaznivih dejanjih zaradi nemarnosti ali nerednostih, (člen 3, I, številka 3 in 5), ki pridejo skupaj s takimi pregreški. Pravtako mora razsojevalni senat sam odločiti, ako smatra, da v kazenskem primeru, ki mu je predložen, sicer ni dan kvalifikovan premišljen pregrešek, pač pa drug kazniv učin.

2. Razsojevalnemu senatu morajo pripadati za ude davčni poročevalec (načelnik davčnega upravnništva), sodniški uradnik in prisednik-lajik. Za vsakega uda je postaviti enega ali več namestnikov.

Namestnike davčnega poročevalca (načelnika davčnega upravnništva) določi finančno deželno oblastvo.

Sodniške uradnike določi predsedstvo pristojnega višjega deželnega sodišča na prošnjo finančnega deželnega oblastva.

Prisednika-lajika in njegovega namestnika imenuje na nasvet trojine finančnega deželnega oblastva finančni minister za dobo štirih let. Aktivni državni uradniki, nekdanji finančni uradniki in osebe, ki so v cesarski dvorni službi, ne morejo biti imenovani za prisednike-lajike.

Prisednika-lajika (namestnika) naj, kadar vstopi v svojo službo, zapriseže davčni poročevalec (načelnik davčnega upravištva) ali njegov namestnik (prim. spodaj št. 3) takole:

„Prisegam pri Bogu Vsemogočnem in Vsevednem, da bom na razpravah razsojevalnega senata brez ozira na osebo odločeval nepristransko po najboljši vednosti in vesti in da bom najstrožje tajno hranil, kar izvem z razpravami sploh, zlasti o razmerah davčnih zavezancev, tako gotovo, kakor mi Bog pomaga.“

Osebe, ki smatrajo zaradi svojega veroizpovedanja prisego za nedopustno, se morajo namesto prisega zarotiti veroizpovedanju primerno. V ostalem se zmislu primerno uporabljajo določila izvršitvenega predpisa k IV. poglavju, člen 48, št. 1.

Po prisegi naznani predsednik prisedniku-lajiku razloge, ki izključujejo prisednika-lajika od sodelovanja in odločanja na razpravi.

Ti razlogi so:

- a) Ako je prisednik-lajik k stranki ali njenemu zastopniku v takem osebnem razmerju, ki po §§ 25 in 194 izključuje uda komisije od posvetovanja in sklepanja;
- b) ako mu je iz oprostive ali obsodbe stranke pričakovati korist ali škodo;
- c) ako je v tej stvari nastopil kakor ovadnik ali zastopnik stranke, ter ako je bil zaslišan za pričo, izvedenca ali pojasnilnika;
- d) ako se je v predloženi stvari že na kaki drugi stopnji udeležil sklepanja v razsojevalnem senatu.

O navedenih razlogih izključitve odloči predsednik razsojevalnega senata.

3. Ako se eden izmed razlogov, ki izključujejo po številki 2, predzadnji odstavek prisednika-lajika od udeležbe na razpravi, uveljavlja gledé drugega uda senata, mora odločiti predsednik, ali ni morda dotičnega uda, češ da je pristranski, nadomestiti z namestnikom. (Primerjaj tudi točko II, številka 3, odstavek 2.)

Predsednik mora v enakem primeru oddati predsedstvo svojemu namestniku.

4. V razsojevalnem senatu predseduje davčni poročevalec (načelnik davčnega upravištva) ali njegov namestnik.

5. Razsojevalnemu senatu je podati poročilo. Natančneje zaukaze ukrene predsednik. Sam pa je izključen od poročanja.

6. Razprava razsojevalnega senata se vrši v nenavzočnosti obdolženca. Toda na njegovo izrečno zahtevanje mu je dovoliti pravico, da se sam osebno in, tudi privzemši odvetnika, ustno podrobneje zagovarja pred razsojevalnim senatom; pri tem pa ni dopustno navajati novih dejanstev ali dokazil. Ako davčni zavezanec zahteva to, mu je naznaniti, kdaj mora — eventualno s svojim odvetnikom — priti pred razsojevalni senat.

7. Ob posvetovanju in sklepanju je ločiti vprašanje o krivdi od vprašanja o kazni in glasovati o njem pred tem vprašanjem. Predsednik oddá svoj glas zadnji.

Mnenje, za katero se izreče absolutna večina glasov, velja za sklep. Ako se ne doseže tak sklep večine, skusi predsednik z delitvijo vprašanj in s ponovnim popraševanjem doseči potrebno večino. Ako ostane tudi ta poskus brez uspeha, se prištevajo obdolžencu najneugodnejši glasovi najprej manj neugodnim glasovom tako dolgo, da se poda absolutna večina glasov.

Ako nastane različnost mnenj o tem, katero dveh mnenj je manj škodljivo za obdolženca, je posebej glasovati o tem kakor o predprašanju. Ako se pri tem glasovanju mnenja enako razdeljena, odloča za predprašanje predsednikov glas. O predlogu, ki se glasi na objavo razsodbe (ce-sarski ukaz, člen III, § 2, odstavek 3) je glasovati posebej (vedno nazadnje).

Ob sklepanju o kazni je udom senata, ki so kaznivca spoznali za nekrivega dotičnega davčnega pregreška, dano na voljo na podstavi sklepa, storjenega o vprašanju o krivdi, oddati svoj glas o kazni ali se zdržati glasovanja. V poslednjem primeru je šteti njihove glasove tako, kakor da bi bili pristopili za kaznivega najugodnejšemu izmed mnenj, ki so jih izrekli ostali glasovalci.

8. O vseh razpravah razsojevalnega senata je pisati zapisnik, ki ga morata podpisati predsednik in zapisnikar, ki se privzame; zapisnik je priložiti spisom.

9. Rzsodbo je izdati v imenu davčnega oblastva, sklicujé se na razsojevalni senat, in sicer v nastopnem besedilu:

„C. kr. okrajno glavarstvo (davčno upravnništvo) v je v razsojevalnem senatu, sestavljenem po členu III, § 5, cesarskega ukaza z dne 16. marca 1917. l. (drž. zak. št. 124) razsodilo v davčni kazenski stvari“

IV. Gledé kazenskega dejanja, oznamjenega v § 249, so pristojna davčna oblastva na sedežu dotične komisije.

Ona nastopajo uradno samo na zaprosilo predsednikov dotičnih komisij.

Ako gre za kaznivo dejanje kakega uda pridobinske deželne komisije ali prizivne komisije, je predložiti kazensko razsodbo finančnemu deželnemu oblastvu, da jo dá vročiti.

V. Kazni zaradi nereda prisoja tisti organ (davčno oblastvo, komisija, predsednik komisije), ki jih je zapretil.

Ako prisodi kazen zavoljo nereda komisija ali njen predsednik, je to priobčiti takoj davčnemu oblastvu prve stopnje na sedežu komisije.

VI. Davčno oblastvo obvesti vselej o predpisu kazni tisti davčni urad, ki je pristojen pobrati naloženo kazen. Pristojen je v primerih pod II, številka 1, lit. a, davčni urad, poklican za predpis dotičnega davka (v primerih delitve davka za predpis večjega dela davka), v vseh drugih primerih pa davčni urad na uradnem sedežu pristojnega davčnega oblastva prve stopnje; to je v primerih delegiranja (prim. zgoraj II, št. 2 in 3) davčni urad na uradnem sedežu prvotno pristojnega davčnega oblastva, ne pa davčni urad na uradnem sedežu delegiranega davčnega oblastva.

Člen 8.

Odločba na drugi stopnji.

(§§ 260, odstavki 1, 2; in 260 a.)

1. Odločevati o rekurzih, podanih zoper kazensko razsodbo na prvi stopnji, je poklicano finančno deželno oblastvo.

2. O rekurzih zoper kazni zaradi nereda do 200 K odloča finančno deželno oblastvo v oblikah navadnega upravnega postopanja.

3. V vseh drugih primerih, torej tudi tedaj, kadar gre za kazen zaradi nereda z več nego 200 K, naloženo v teku vpogleda v knjige (§ 279,

odstavek 2), mora finančno deželno oblastvo odločiti v razsojevalnem senatu petih udov, od katerih morata biti dva sodniška uradnika in eden prisednik-lajik. K temu razsojevalnemu senatu mora pripadati finančni deželni ravnatelj (finančni ravnatelj) ali njegov namestnik in pa po finančnem deželnem oblastvu postavljen svetnik ali tajnik tega oblastva.

Zastran postavljanja sodniških uradnikov se je obračati finančnemu deželnemu oblastvu na pristojno predsedništvo višjega deželnega sodišča.

Na prisednika-lajika se zmislu primerno uporabljajo določila člena 7, III, številka 2, odstavek 4 nasl., na druge ude senata določila člena 7, III, številka 3.

4. V razsojevalnem senatu predseduje finančni deželni ravnatelj (finančni ravnatelj) ali njegov namestnik.

5. Poročati mora uradnik, ki mu to poveri finančno deželno oblastvo, ako mogoče, tak uradnik, ki ne pripada k razsojevalnemu senatu. V tem primeru seveda poročevalec nima pravice glasovati v razsojevalnem senatu.

6. Razsojevalni senat razpravlja v odsotnosti obdolženca. Toda na podstavi § 260, odstavek 2, mu je na njegovo izrečno zahtevanje dovoliti pravico, svoj rekurz pred razsojevalnim senatom ustno nadrobneje izvajati sam in tudi privzemši odvetnika; pri tem pa ni dopustno podajati nova dejanstva ali dokazila. Ako davčni zavezanec to zahteva, mu je naznaniti, kdaj mora — eventualno s svojim odvetnikom — priti pred razsojevalni senat.

V ostalem se zmislu primerno uporabljajo določila člena 7, III, številka 7 in 8.

7. Razsodbo je izdati v imenu finančnega deželnega oblastva, sklicuje se na razsojevalni senat, in sicer v nastopnem besedilu:

„C. kr. finančno (deželno) ravnateljstvo, v je v razsojevalnem senatu, sestavljenem po § 260 zakona o osebnih davkih“

Člen 9.

Kadar se zapazijo kazniva dejanja.

(§ 257.)

1. Ako po tem zakonu postavljena komisija zapazi kako v tem poglavju oznamjenih kaznivih

dejanj, mora to naznaniti davčnemu oblastvu ter mu priobčiti ob enem svoje razprave in sklepe, ki se nanašajo na dotični obdačbeni primer. To ne bo oviralo komisije tekoče davčne priredbe izvršiti po občih predpisih toliko, kolikor niso odvisne od izreka o kaznivem učinku.

2. Prav tako mora vsako davčno oblastvo priobčiti pristojnemu davčnemu oblastvu kaka zapazena kazniva dejanja, katera preganjati ni pristojno samo. Podajati to poročilo so dolžna zlasti v davčni kazenski okraj po členu 7, II, številka 2 združena davčna oblastva nasproti davčnemu oblastvu, določenemu za vodstvo kazenskih poslov.

3. Ovadbe, oziroma poročila, v katerih niso navedena določna dejanstva in dokazi, ne smejo biti povod za uvedbo kazenskega postopka brez primernega uvodnega poizvedovanja. Sploh se smejo začeti kazenske preiskave le, ako so dani konkretni momenti sumnje.

b) Postopanje v kazenskih primerih, ne odkazanih pravosodju sodišč.

Člen 10.

Zasliševanje obdolženca.

(§ 258.)

1. Obdolženca je v kazenskem postopanju zaslišati vsaj enkrat; ta zaslišba se sme opustiti samo v nastopnih primerih:

- a) ob prisodbi kazni zaradi nerada;
- b) ako obdolženec ni slušal izdanega mu, predpisom ustrezajočega povabila (prim. spodaj št. 2), ter neopravičeno ni prišel tudi na povabilo, ponovljeno po zmislu § 259, odstavek 1 in 2, ali, ako ne sluša enako ponovljenega poziva, naj imenuje zastopnika, ker je trajno, opravičeno zadržan priti, oziroma naj mu da potrebne informacije (§ 259, odstavek 4; člen 13, št. 3).

2. Preden se zasliši obdolženec v kazenskem postopku, ga je posebej pozvati in ta namen izrečno oznameniti. Ob začetku zasliševanja mu je vrhutega izrečno na zapisnik povedati, da se zaslišuje v kazenskem postopanju; ob enem ga je podučiti tako, kakor je povedano v členu 11, št. 4.

3. Oblastvu je dano na voljo ponoviti zasliševanje obdolženca tolikokrat, kolikorkrat se mu to zdi potrebno v pojasnilo razprave.

4. Pozive ter vse druge odpravke za obdolženca je vročevati zaprte in zunaj ne sme biti vidno, da so izdani v kazenskem postopku.

Člen 11.

Varovanje pravic obdolženčevih.

(§ 258.)

1. Obdolžencu je povedati v teku kazenskega postopka vse razloge suma, ki jih ima davčno oblastvo pred seboj, in sicer časno in stvarno zapored, kakor preudari davčno oblastvo.

2. Obdolžencu gredó v kazenskem postopku naslednje pravice:

- a) Ko se je povedalo vse obdolžno gradivo, zahtevati 14dneven rok za izjavo, toda samo enkrat. To pa ne izključuje, da se obdolžencu dovolijo tudi že prej primerne dobe za izjavo, kolikor zahtevajo vsakočasno mu povedani razlogi sumnje res posebne priprave za ovržbo (sestavo nadrobnih preračunov itd.).
- b) Posluževati se odvetnika ali druge osebe, zakonito upravičene za zastopanje, ki jo je na njegovo zahtevanje v času, v katerem to dopušča tek razprave, vsekakor pa pred sklepom preiskave, pripustiti na razpravo in ki ima pravico njega zastopajoč staviti dokazne predloge.
- c) O določnih vprašanjih, ki so zanj važna, predlagati zasliševanje prič, izvedencev in pojasnilnikov in predlagati, da se zaslišijo pod prisego; o tem naj odloči davčno oblastvo (prim. člen 12, št. 2).
- d) Zahtevati, da se mu iz oči v oči predstavijo prič, izvedenci in pojasnilniki; to zadnje pa samo, v kolikor ni njih vnovični zaslišbi pri davčnem oblastvu na poti kaka ovira, oznamenjena v § 252, št. 1, kazenskega pravnega reda z dne 23. maja 1873. l. (drž. zak. št. 119).

Za take ovire našteva § 252, št. 1, kazenskega pravnega reda:

„Ako so zaslišanci med tem časom umrli; ako njih bivališče ni znano ali ako

niso mogli osebno priti zavoljo starosti, zavoljo bolezni ali slabotnosti ali ker bivajo predaleč ali pa iz kakega drugega važnega vzroka.“

- e) Vsak čas zahtevati, da se mu pokažejo pred davčnim oblastvom ležeče listine; vpogledati zapisnike in druge spise in jih prepisovati, in sicer v času, ko to dopušča tek preiskave, vsekakor pa pred sklepom preiskave v roku, ki zadošča, da se stavijo kaki dokazni predlogi. Notranji uradni spisi se lahko izključijo, da se ne morejo vpogledati. (Gledé tega se zmislu primerno uporabljajo določila izvršitvenega predpisa k IV. poglavju, člen 61, št. 4.)
- f) Po sklepu preiskave, o katerem ga je obvestiti, vložiti pismen zagovor ali ga dati ustno na zapisnik. Za vložbo tega zagovora je dovoliti rok 14 dni, ki se lahko podaljša iz važnih razlogov.
- g) Udeleževati se razprav razsojevalnega senata po določilih člena 7, III, številka 6 (ozir. člena 8, številka 6).

3. Ako so se v razpravi pred komisijo pokazale obdolžencu listine ali so se zaslišale pričé, pojasnilniki in izvedenci vpricho njega, ni treba več davčnemu oblastvu ponoviti teh dejanj.

4. O teh njemu pristojećih pravicah je podučiti obdolženca precej pri prvi zaslišbi; v razpravnem zapisniku je zabeležiti, da je bil res podučen (prim. člen 14, št. 1).

Člen 12.

Nadaljnje postopanje. Zaprisega pričé, pojasnilnikov in izvedencev. Vpogled v knjige.

(§ 258, odstavek 5.)

1. Davčno oblastvo mora opraviti vse za popolno pojasnitev, kako je s stvarjo, potrebne ovedbe in pri tem paziti enako na okolnosti, ki opravičujejo obdolženca, kakor tudi na razloge suma.

2. Kolikor bi ne bile izpovedbe pričé in pojasnilnikov ali mnenje izvedencev že prej, namreč v teku priredbenega postopanja, potrjene pod prisego, ima davčno oblastvo pravico zahtevati, naj

jih pristojno okrajno sodišče stanovališča zasliši pod prisego.

O slični pravici obdolženčevi primerjaj člen 11, št. 2, lit. c.

Pri svojih odredbah in odločbah naj se davčno oblastvo ravna po ukazilih, danih cenilnim komisijam v členu 50, št. 2, potem v členu 53, št. 7 in 8, izvršitvenega predpisa k IV. poglavju.

Pozive ter vse druge odpravke za pričé, pojasnilnike in izvedence v kazenskem postopku je vročati zaprte in zunaj ne sme biti vidno, da so izdani v kazenskem postopku.

3. Davčno oblastvo ima tudi pravico, pozvati davčnega zavezanca, naj predloži knjige, zapiske in izkaze po §§ 272 in nasl. (Člen 8 izvršitvenega predpisa k VI. poglavju.)

Na posebno pismeno naročilo davčnega oblastva, ki vodi preiskavo, morejo osebe, katerim je poverjeno opraviti vpogled v knjige, tudi zoper voljo davčnega zavezanca stopiti v prostore, v katerih so hranjene knjige, in vpogledati v knjige. Te oblasti se je poslužiti le izjemoma v važnih kazenskih primerih tedaj, ako je pričakovati zanesljivo razjasnitev učina ali podlage za odmero kazni le, ako se pogleda v knjige. (Člen 8, II, številka 6, odstavek 3 izvršitvenega predpisa k VI. poglavju.)

Člen 13.

Kadar obdolžence ne pride in se ne pokori.

(§ 259.)

1. Kadar obdolžence ne sluša v kazenskem postopanju nanj namerjenega povabila, v katerem je izrečno oznameniti njega namen, tedaj je povabilo ponoviti, določivši primeren rok in zapretilvi mu, da se bo, če bi zopet izostal neopravičeno, kazenska razsodba izrekla na podstavi pomočkov, ki leže pred oblastvom, zmislu primerno uporabljaje določila § 213.

2. Če tudi ta poziv nima uspeha, mora davčno oblastvo izreči kazensko razsodbo.

Prav tako je ravnati, ako davčni davezanec ne sluša v teku daljnega postopanja nanj namerjenega povabila ali poziva, naj kaj pojasni, ali ako opusti slušati poziv, naj dovoli vpogled

v knjige. S tem se ne izpreminja pravica davčnega oblastva opraviti vpogled v knjige, ako treba, zoper obdolženčevo voljo (primerjaj člen 12, številka 3, odstavek 2). Ako se davčno oblastvo posluži te pravice, odpade pod številko 1 ukazana ponovitev poziva.

3. Ako je obdolženec, ker je odsoten, trajno zadržan priti, je davčnemu oblastvu tudi dano na voljo ga enako pozvati, naj imenuje davčnemu oblastvu zastopnika, nasproti kateremu je izvršiti kazenski postopek; ako opusti imenovati zastopnika, je toliko, kakor da je obdolženec izostal neopravičeno. Ista določila naj veljajo, ako je obdolženec obolel in ga njegova obolelost po izpričevalu uradnega zdravnika sicer ovira, da bi prišel osebno, pa ne izključuje primerne informacije zastopnika.

4. Sicer se ob sebi razume, da mora v zakonu omenjeni „izrek kazenske razzsodbe“ izostati tedaj, kadar davčno oblastvo samo ali davčno oblastvo v razsojevalnem senatu smatra, da ni naložiti kazni, ker ni kaznivega učina, ali iz drugih zakonitih razlogov; v teh primerih je dati stranki s posebnim odlokom ali v obliki zapisnika na znanje, da se je postopanje ustavilo.

Člen 14.

Zapisnik. Ocena dokazov. Razzsodba.

1. O vseh zasliševanjih je pisati urejene, če se rabi več pol, v sešitek zvezane zapisnike. Podpis je ponoviti na vsaki poli.

2. V zakonu ni izrečno ukazano, da je priveden zapisnikarja, vendar je to dopustno in v važnejših primerih se celo svetuje.

Kolikor bi za to ne bilo na razpolaganje zaprišeženih uradnikov, je z zapisnikom opozoriti zapisnikarja na kazenskopravno odgovornost, katero ima po § 246. To mu je povedati najpozneje precej potem, ko se je spisal prvi zapisnik, ki ga je on sestavil.

3. Ker ni pravega kontradiktornega postopanja, je davčno oblastvo zlasti strogo dolžno, da ne pazi enostransko samo na razloge suma, ampak da popolnoma ocenja tudi okolnosti, katere opravičujejo obdolženca.

4. Kazensko razzsodbo je izreči po svobodni oceni dokazov, skrbno počez na vse ovedene in obdolžencu v redu oponesene okolnosti.

5. Zlasti se je upreti misli, da je dopuščeno izreči kazensko razzsodbo, če ni dokaz krivde popolnoma dosežen, in da je prepustiti davčnemu zavezancu, da dokaže nasprotno, kadar uveljavlja pravni pomoček.

6. Razzsodbo je izdati pismeno ter ji pridejati obrazložbo, ki obsega vse bistvene znake učina, ki ga šteje razsojajoče oblastvo za dokaznega, in okolnosti, dane v podstavo odmeri kazni, zlasti tudi olajševalne, oziroma oteževalne razloge.

7. V obrazložbi se sme opozarjati samo na take listine, priče, pojasnilnike, izvedence in drugačnā dokazila, gledé katerih so se izpolnila v členu 11 obsežena ukazila; to določilo pa se po stvari sami ne uporablja na razzsodbe, izrečene v zmislu člena 13.

8. Sicer se ob sebi razume, da se oblastvo samo že pri izreku razzsodbe ne sme ozirati na dokazila, katerih ni v redu oponeslo davčnemu zavezancu.

Člen 15.

Odmera dodatnega davka. Jamstvo.

(§ 256, odstavek 3; cesarski ukaz, člen III, § 3, odstavek 2; § 157, zadnji odstavek, in § 266.)

I. V primerih prikrajšbe davka in zatajbe davka ter v primerih nemarne nevarnosti za davek (cesarski ukaz, člen III, § 1, odstavek 1) in v členu III, § 1, odstavek 3 cesarskega ukaza oznamenjenih nerednosti, mora razzsojajoče oblastvo (člen 7, II) odmeriti pripadajoči dodatni davek.

Dodatni davek je dati davčnemu zavezancu na znanje s plačilnim nalogom, oziroma osebi, ki jamči, s plačilnim pozivom; predpisuje ga in pobira davčni urad, oznamenjen v členu 7, VI.

Ako se kazensko postopanje ustavi, je gledé odmere dodatnega davka ravnati samostojno po dotičnih določilih izvršitvenega predpisa. (Izvršitveni predpis k. VI. poglavju, člen 11, št. 3, zadnji odstavek.)

II. Primeri jamstva, ki pridejo v poštev v kazenskem postopanju, so:

1. Davčni zavezanec in v primerih § 240 naznanilni zavezanec jamči za kazni, naložene

sokrivemu napeljevalcu ali pomočniku (cesarski ukaz, člen III. § 3, odstavek 2. zadnji stavek).

2. Pripadniki gospodarstva jamčijo za listi del eventualnih po § 241 ali § 244 naloženih kazni, ki pride na njihove v zmislu § 157. dohodkom predstojnika gospodarstva prištete dohodke po razmerju v podlago za odmero kazni prizetih večjih dohodkov pripadnikov gospodarstva k večjim dohodkom gospodarstva, prizetim v podlago za odmero kazni. Jamstvo za davčno kazen pa odpade, ako se je davek prikrajšal ali zatajil, kakor je dokazano, brez vednosti dotičnega pripadnika gospodarstva.

Jamstvo pripadnikov gospodarstva je redno uveljavljati samo tedaj, kadar bi bilo združeno s posebnimi težkočami izterjati kazen od predstojnika gospodarstva.

Gledé jamstva pripadnikov gospodarstva, oziroma korporacij za eventualne po § 256, odstavek 3, odmerjene dodatne davke primerjaj izvršitveni predpis k IV. poglavju, člen 3, III.

3. Fizične in juristične osebe ter dedinske mase jamčijo za kazni, naložene njihovim zakonitim ali pooblaščenim zastopnikom.

Od tega jamstva pa so odvezane ne samo-pravne fizične osebe gledé svojih oblastveno postavljenih zastopnikov.

III. O uveljavljanju jamstva po točki II, številka 3, primerjaj izvršitveni predpis k VI. poglavju, člen 3, številka 6, čigar določila se zmislu primerno uporabljajo tudi na uveljavljanje jamstva po točki II, številka 1 in 2.

Člen 16.

Pravni pomočki.

(§ 260, odstavek 1, 3.)

1. Zoper kazensko rzsodbo ter zoper odmero dodatnega davka je dopusten rekurz na finančno deželno oblastvo.

Pri tem se uporabljajo določila zakona z dne 19. marca 1876. l. (drž. zak. št. 28).

Potemtakem je podajati rekurze zoper kazni zaradi nereda, prisojene po davčnih oblastvih, oziroma komisijah (presednikih) v osmih dneh,

in to pri listem davčnem oblastvu, oziroma komisiji (predsedniku), od katerega je izšla kazenska odredba.

Rekurze je takoj predložiti finančnemu deželnemu oblastvu ter mu priložiti vse razpravne spise. O rekurzih zoper rzsodbo, izrečeno v razsojevalnem senatu, se more izprostiti poprej mnenje senata.

2. Rekurzi v kazenskih stvareh imajo odloživo moč.

3. Finančno deželno oblastvo mora o rekurzih v kazenskem postopanju ravnati po predpisih člena 8.

4. Finančno deželno oblastvo obvesti o rzsodbi tisto davčno oblastvo, ki je predložilo rekurz, oziroma ki je na sedežu komisije, ki je predložila rekurz.

Davčnega oblastva dolžnost je obvestiti stranko in — z ozirom na zgornjo številko 2 — tudi davčni urad.

5. Finančno deželno oblastvo mora odločati tudi o rekurzih zoper dodatni davek, odmerjen v kazenskem postopku.

6. Zoper rzsodbe, oziroma odločbe finančnega deželnega oblastva je dopuščena stranki pritožba na upravno sodišče. O ustavitvi izvršitve zaporne kazni primerjaj člen 17, številka 6.

Člen 17.

Izvrševanje kazni.

(§ 260, odstavek 3.)

1. Ko je dobila kazenska rzsodba pravno moč, mora razsojajoče davčno oblastvo ukreniti, da se izvrše naložene kazni (denarna kazen, zaporna kazen, objava kazenske rzsodbe).

Davčno oblastvo ima pravico odrediti popolno zavarovanje kazenskih zneskov, čim je rzsodba prve stopnje vročena obdolženeu. Začasne odredbe v zmislu in s pogoji §§ 378 nasl. izvršilnega reda se morejo doseči že prej.

Zaporno kazen, ki stopi po cesarskem ukazu, člen III, § 4, na mesto neizterljivih denarnih kazni, je izvršiti takoj, ko se je dognala neizterljivost.

2. Zaporno kazen je izvršiti v sodnih ječah, in sicer po predpisih, ki veljajo za izvrševanje kazni navadnega zavora (§ 244 k. z.), ki jih nalogajo redna sodišča.

Aktivni vojaški osebi naloženo zaporno kazen naj izvrše vojaška sodišča.

Zaporna kazen se praviloma ne sme prekiniti.

3. Da se izvrši zaporna kazen, je poslati sodišču s potrdilom izvršljivosti opremljen prepis kazenske razsodbe (brez razlogov).

4. Izvršitev kazni je odložiti dotlej, da odpade ovira:

- a) ako je kaznivec ob času, ko se naj izvrši kazen, po potrdilu uradnega zdravnika umobolen ali telesno hudo bolan, ali ako je kaznivka noseča;
- b) ako je kaznivec zoper rekurzno odločbo v zakonitem roku dokazno vložil pritožbo na upravnem sodišču, s katero je zaporna kazen izpodbijana v zmislu §§ 6 ali 7 zakona z dne 22. oktobra 1875. l. (drž. zak. št. 36 iz l. 1876.) in se prosi za odlog izvršitve po § 17 omenjenega zakona.

5. Razen tega se more na prošnjo kaznive osebe dovoliti odlog izvršitve kazni:

- a) ako bi bil pridobitek kaznive osebe ali preživljanje njegove nedolžne rodbine v nevarnosti, če bi se kazen takoj izvršila, ali ako je odlog nujno potreben za ureditev rodbinskih stvari;
- b) ako je kazniva oseba pred nastopom kazni vložila prošnjo, da se polajša ali izpregleda zaporna kazen, in ako se ta prošnja opira na take posebne okoliščine, ki so se dokazno pojavile šele potem, ko se je izrekla razsodba (odločilo o rekurzu).

Odlog, ki se dovoli po lit. a, naj praviloma ne presega štirih tednov.

6. Prošnjo za odlog kazni je vložiti pri razsojajočem davčnem oblastvu, ki mora v primerih,

uravnanih pod številko 4 in številko 5, lit. a, samo odločiti. V primeru številke 5, lit. b, je poslati prošnjo nemudoma dalje finančnemu deželnemu oblastvu ter staviti predlog; to oblastvo naj prošnjo zavrne, ako smatra, da milostna prošnja, ki se tiče zaporne kazni, ni pripravna, da bi se s priporočilom predložila finančnemu ministristvu.

Odločbe v primerih, uravnanih pod številko 4, se morejo izpodbijati po stopnjah v zmislu § 282 z. o. o. d.

7. Stroške za objave razsodbe mora plačati kazniva oseba. Njegovo dolžnost za povračilo je izreči v razsodbi s pristavkom, da se znesek naznaniti dodatno.

Čim je dognana višina teh stroškov, jih je naznaniti kaznivi osebi s pozivom, naj jih takoj vplača, in ako treba, jih je izterjati potem prisilnega postopanja, predpisanega za izterjevanje javnih davščin.

Člen 18.

Uporaba kazenskih zneskov.

(§ 261.)

V zmislu §§ 241 in 244, potem člena III, §§ 1 in 3 cesarskega ukaza ter § 26 cesarskega ukaza z dne 16. aprila 1916. l. (drž. zak. št. 103) o davku od vojnih dobičkov naložene kazni dohajajo v državni zaklad.

Nasproti pa dohajajo v zmislu §§ 247 in 249 prisojene kazni ter kazni zaradi nereda v ubožni zaklad, in to:

1. Ako se te kazni naložé davčnemu zavezancu samemu z ozirom na dolžni davek, katerega je predpisati vsega v določeni občini; v ubožni zaklad te občine;

2. v vseh drugih primerih v ubožni zaklad iste občine, v kateri ima plačilni zavezanec svoje stanovališče ali bivališče.

Te kazni pa je vplačati pri pristojnem davčnem uradu (člen 7, VI), ki mora vsako leto predložiti davčnemu oblastvu izkaz o kazenskih zneskih, pobranih v prid ubožnim zakladom. Davčno oblastvo poroča o tem finančnemu deželnemu oblastvu, ki izdaja potrebne plačilne nakaznice.

Člen 19.

Kazenski vpisnik.

Obrazec A. Davčna oblastva morajo o prisojenih kaznih pisati kazenski vpisnik po priloženem obrazcu A.

O kaznih zaradi nereda, katere prisodijo komisije ali njih predsedniki ter se naznanijo davčnemu oblastvu (člen 7, V), je pisati ločen vpisnik po istem obrazcu.

V vpisniku je poočiliti tudi odločbe o rekurzih in razsodbe upravnega sodišča.

Člen 20.

Naznanilo o uvedbi in sklepu kazenskega postopanja.

O uvedbi in posledku kazenskega postopanja zoper odvetnika (notarja) zaradi enega kaznivih dejanj, določenih v cesarskem ukazu, člen III, § 3, je obvestiti pristojno zbornico.

Pravtako je ravnati, ako se odvetnik kakor pooblaščenec davčnega zavezanca zaradi prikrajšbe ali zatajbe pozove na odgovor.

V ostalem se z mislu primerno uporabljajo § 83 k. p. r.

Wimmer s. r.

Vsebina.

I. oddelek.

Kazniya dejanja in kazni.

	Stran
Člen 1. Uvod	1005
Člen 2. Kazniya dejanja, katera kaznujejo redna kazenska sodišča (§§ 242, 246, 248)	1006
Člen 3. Davčnim oblastvom v odločbo odkazana kazniya dejanja (§§ 239, 240, 243, 247, 249); cesarski ukaz, člen III, § 1, odstavek 1 in 3, §§ 2 in 3; §§ 14 in 26 cesarskega ukaza z dne 16. aprila 1916, l. [drž. zak. št. 103] o davku od vojnih dobičkov in člen 31, št. 2 in 3 izvršitvenega ukaza z dne 8. avgusta 1916, l. [drž. zak. št. 247]	1006
Člen 4. Kazni	1007
a) denarne kazni	1007
b) zaporne kazni; objava razzodbe	1007
c) odmera kazni	1007
d) nadomestne kazni	1008
Člen 5. Opustitve, katerim so zapretere kazni zaradi nereda (§ 250, § 279, odstavek 2)	1008
Člen 6. Izključitev kazni in zastaranje (§§ 245, 251 do 254)	1009

II. oddelek.

Pristojnost in postopanje.

a) Razsojajoča oblastva.

Člen 7. Za izrek kazenske razzodbe na I. stopnji poklicana oblastva in organi (§ 256 in cesarski ukaz, člen III, § 5)	1009
Člen 8. Odločba na II. stopnji (§ 260, odstavek 1, 2, in § 260a)	1012
Člen 9. Kadar se zapazijo kazniya dejanja (§ 257)	1012

b) Postopanje v kazenskih primerih, ne odkazanih pravosodju sodišč.

Člen 10. Za-liševanje obdolženca (§ 258)	1013
Člen 11. Varovanje pravie obdolženčevih (§ 258)	1013
Člen 12. Nadaljnje postopanje. Zaprisežba prič, pojasnilnikov in izvedencev. Vpogled v knjige. (§ 258, odstavek 5)	1014
Člen 13. Kadar obdolženec ne pride in se ne pokori (§ 259)	1014
Člen 14. Zapisnik. Ocena dokazov. Razzodba	1015
Člen 15. Odmera dodatnega davka. Jamstvo (§ 256, odstavek 3; cesarski ukaz, člen III, § 3, odstavek 2; § 157, zadnji odstavek in § 266)	1015
Člen 16. Pravni pomočki (§ 260, odstavek 1, 3)	1016
Člen 17. Izvrševanje kazni (§ 260, odstavek 3)	1016
Člen 18. Uporaba kazenskih zneskov (§ 261)	1017
Člen 19. Kazenski vpisnik	1018
Člen 20. Naznaniło o uvedbi in sklepu kazenskega postopanja	1018
Obrazec A (kazenski vpisnik)	1019